

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ

ทรงเกียรติ ล้วนพลแสน*
รังสรรค์ อินทน์จันทน์**
วัชรินทร์ สุทธิชัย***

(วันรับบทความ: 13 เมษายน 2563/ วันแก้ไขบทความ: 25 มิถุนายน 2563/ วันตอบรับบทความ: 30 มิถุนายน 2563)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ 2) ระดับการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ และ 4) รูปแบบการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ บุคคลในวงการมวยโดยเลือกกลุ่มตัว จำนวน 398 คน กำหนดขนาดตามสูตรของยามานะ เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม กลุ่มเป้าหมายการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ บุคคลในวงการมวยโดยใช้การประชุมกลุ่มย่อย จำนวน 18 คน เครื่องมือคือแบบบันทึกข้อสังเกตจากการประชุม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Stepwise โดยผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก การนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยองค์กรที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยต่างประเทศ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยการเมือง และปัจจัยการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน โดยสามารถอธิบายการผันแปรของการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 48.10 ($R^2 = .481$, $F = 60.457$) ซึ่งมีสมการถดถอยพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบมาตรฐานดังนี้ $Z_r = .291Z_5 + .229Z_3 + .211Z_9 - .303 Z_1 + .201Z_7 + 155Z_4$ ส่วนรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติกีดมวย (มวยไทย) ให้สอดคล้องกับบริบทในสังคมปัจจุบัน และควรจัดให้มีมาตรการบังคับทางกฎหมายต่อนักมวยและกรรมการผู้ตัดสินตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล, การนำนโยบายไปปฏิบัติ, พระราชบัญญัติกีดมวย

* นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

** ดร. สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร. สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Factors Affecting Policy Implementation According to The Boxing Sport Act

Songkiat Lanphonsaen^{*}

Rungsun Injun^{**}

Wathcarin Sutthisai^{***}

(Received Date: April 13, 2020, Revised Date: June 25, 2020, Accepted Date: June 30, 2020)

Abstract

This research studied 1) the level of factors affecting policy implementation according to The Boxing Sport Act (Muay Thai), 2) the level of policy implementation according to The Boxing Sport Act (Muay Thai), 3) the factors affecting policy implementation under The Boxing Sport Act (Muay Thai), and 4) a policy implementation model according to The Boxing Sport Act (Muay Thai). The sample number consisted of 308 individuals involved in boxing activities obtained by Yamane's formula. The research instrument was a questionnaire. The qualitative research target group consisted of 18 samples and was conducted using focus groups. The research instrument was an interview form. Statistical data collected included frequency, percentage distribution, mean, standard deviation, correlation coefficient and multiple regression analysis (Stepwise method). Results indicated that the level of factors affecting the overall implementation of policies under The Boxing Sport Act (Muay Thai) was at a high level. Policy implementation level according to The Boxing Sport Act (Muay Thai) was also at a high level. Six factors statistically affected policy implementation under The Boxing Sport Act (Muay Thai) at the .05 level. These were identified as Management, Related Organizations, Foreign Affairs, Policy Objectives, Politics and Communication, and Coordination. These six factors explained the variation in the dependent variable at 48.10% ($R^2 = .481$, $F = 60.457$). The standardized prediction equation was identified as $Z_r = .291Z_5 + .229Z_3 + .211Z_9 - .303 Z_1 + .201Z_7 + 155Z_4$. The policy implementation model suggested that The Boxing Sport Act (Muay Thai) should be revised to better reflect the context of modern society, and provide legal enforcement measures for boxers and referees as well other involved personnel.

Keywords: Factors, Policy Implementation, Boxing Sport Act.

^{*} Student of Doctor of Public Administration (Public and Private Management) Rajabhat Maharakam University

^{**} Dr. of Public Administration (Public and Private Management) Curriculum, Rajabhat Maharakam University

^{***} Asst. Prof., Dr. of Public Administration (Public and Private Management) Curriculum, Rajabhat Maharakam University

บทนำ

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่สำคัญที่ยิ่งของชนชาติไทยซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่มีการพัฒนาควบคู่กับวิถีชีวิตของคนไทยมาอย่างยาวนานและเพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่อย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 คณะรัฐมนตรีมีมติให้วันที่ 6 กุมภาพันธ์ของทุกปีเป็นวันมวยไทย โดยถือกำเนิดที่สมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 เสด็จขึ้นครองราชย์ (6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2245) ด้วยพระองค์มีพระปรีชาสามารถทางด้านมวยไทยอย่างยิ่ง นอกจากนี้แล้วยังส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 การส่งเสริมคุณค่าของศิลปะมวยไทย การไหว้ครูมวยไทย การเฉลิมฉลองและการแข่งขันต่าง ๆ การยกย่องเชิดชูเกียรติ และการส่งเสริมมวยไทยในต่างประเทศ (วิชิต ต้นทัพไทย, 2555, บทคัดย่อ)

ในปี พ.ศ. 2542 ภาครัฐได้มีนโยบายเห็นว่าเนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทย และชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีความหมายที่ควบคุมดูแลการแข่งขันมวย และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยให้มีมาตรฐาน ดังนั้นจึงได้มีการตรากฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว และเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม คือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 แต่จากข้อเท็จจริงในการบังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าว พบว่า การจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทยมีปัญหาทางกฎหมายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความชอบด้วยกฎหมายในการประกอบอาชีพกีฬามวย ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการความปลอดภัยนักกีฬามวยในการจัดทำประกันอุบัติเหตุในการแข่งขันกีฬามวย ปัญหาสัญญาสังกัดค่ายมวยมีลักษณะเป็นสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ปัญหาการแบ่งจ่ายค่าตอบแทนเงินรางวัลให้แก่ นักกีฬามวย ปัญหาเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การขอรับสวัสดิการของนักกีฬามวยที่สร้างข้อจำกัดในการเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ ปัญหาการเข้าเป็นผู้ประกันตนของนักกีฬามวยตามกฎหมายประกันสังคม และปัญหาบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิดต่อสวัสดิภาพของนักกีฬามวย (พัชรมน รักษาพลเดช, 2560, น.125; พรเทพ วงศ์อินทร์, 2555, บทคัดย่อ; วิชิต ต้นทัพไทย, 2555, บทคัดย่อ)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะประชาชนและเป็นผู้ที่มีความชื่นชอบในกีฬามวย ซึ่งได้พบประเด็นปัญหาการวิจัยจากเอกสาร การทบทวนวรรณกรรมและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น จึงมีความประสงค์ จะทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ เพื่อหาวิธีการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการส่งเสริมการควบคุมและการบริหารกองทุนกีฬาเพื่อประโยชน์แก่บุคคลในวงการกีฬาในอันที่จะได้รับจากกฎหมายฉบับดังกล่าวตามสิทธิที่จะพึงมีพึงได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาระดับการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ
4. เพื่อศึกษารูปแบบการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยความชัดเจนของนโยบาย ปัจจัยองค์กรที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยสังคม ปัจจัยการเมือง ปัจจัยเศรษฐกิจ และปัจจัยการต่างประเทศ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยโดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัย แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนความเป็นมา ประวัติพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เพื่อสรุปออกมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และเป็นฐานคิดในการนำไปวิจัยเชิงคุณภาพของการวิจัยระยะต่อไป

2. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยจากทั่วประเทศที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ และข้าราชการของการกีฬาแห่งประเทศไทย รวมจำนวน 55,348 คน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2561)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ตัวแทนประชากรในการวิจัย ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p.727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ บุคคลในวงการมวยโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในการประชุมกลุ่มย่อย (focus group) จำนวนทั้งสิ้น 18 คน โดยแบ่งเป็นตัวแทนนักมวยจำนวน 6 คน ตัวแทนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักมวยจำนวน 6 คน และตัวแทนข้าราชการของการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) จำนวน 6 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 18 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 9 ปัจจัย ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย คือ “จุดหมาย” ที่คาดหวังให้บรรลุผล และแนวทางของนโยบายตาม “วิถีทาง” ที่จะทำให้บรรลุผลในจุดหมายนั้นซึ่งจุดหมายหนึ่ง ๆ อาจมีแนวทางเพื่อการปฏิบัติที่หลากหลาย ในทางกลับกันแนวทางหนึ่งอาจเพื่อการบรรลุผลเกินกว่าหนึ่งจุดหมายได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ตามแนวคิดของ ธีรวัฒน์ แจ่มใส (2558, น.246-260); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, น.16); ศิริพันธ์ หล่อตระกูล (2559, น.292-296)

2) ความชัดเจนของนโยบาย คือ ความชัดเจนของนโยบายสาธารณะ การจัดโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้อง การประเมินผลและการสร้างความต่อเนื่องในการบริหารงาน ตลอดจนความร่วมมือของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และความรู้ความเข้าใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ในการดำเนินการตามเจตนารมณ์ที่ตราพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ตามแนวความคิดของ ธีรวัฒน์ แจ่มใส (2558, น.246-260); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, น.16)

3) องค์กรที่เกี่ยวข้อง คือ องค์กรหน่วยงานภาครัฐและหมายรวมถึงองค์กรหน่วยงานเอกชนที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬามวย สนามมวย เป็นต้น ตามแนวคิดของ ธีรวัฒน์ แจ่มใส (2558, น.246-260); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, น.16); ศิริพันธ์ หล่อตระกูล (2559, น.292-296); พรเทพ วงศ์อินทร์ (2555, น.66-68); ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2558, น.132-133)

4) การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน คือ การติดต่อสื่อสารที่ให้เกิดความคิด ความเข้าใจในการร่วมมือปฏิบัติงานให้สอดคล้องทั้งเวลาและกิจกรรมที่จะต้องกระทำให้บรรลุ วัตถุประสงค์อย่างสมานฉันท์เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่เกิดการทำงานซ้ำซ้อน ขัดแย้ง หรือเหลื่อมล้ำกันในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ตามแนวคิดของ ศิริพันธ์ หล่อตระกูล (2559, น.292-296) ; พรเทพ วงศ์อินทร์ (2555, น.66-68) ; ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2558, น.132-133)

5) การบริหารจัดการ คือ การดำเนินงานการปฏิบัติงานแนวทาง (guideline) วิธีการใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐ และหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการบริหารราชการ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางหรือ การเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม ตามแนวคิดของ ธีรวัฒน์ แจ่มใส (2558, น.246-260); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, น.16); ศิริพันธ์ หล่อตระกูล (2559, น.292-296); Jahn Aaron (Jahn Aaron, 2014); Meyers (Meyers, Tony, 2013); พัชรมน รักษาพลเดช (2560, น.1255)

6) ปัจจัยด้านสังคม คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของมนุษย์ โดยที่พฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่ต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมเกิดการถ่ายทอด การเรียนรู้ ออกกฎเกณฑ์ทางสังคมเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการอยู่ร่วมกัน กระบวนการของกลุ่ม กระบวนการทางสังคม และสิ่งแวดล้อมหรือวัฒนธรรม ตามแนวคิดของ พิมพ์ชนก ทองฉาย (2559, น.73-74); Jahn Aaron (Jahn Aaron, 2014); Meyers (Meyers, Tony, 2013); พัชรมน รักษาพลเดช (2560, น.1255)

7) ปัจจัยด้านการเมือง คือ ปัจจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าหรือทรัพยากร โดยมีอำนาจที่เป็นที่ยอมรับกันมา ทำให้เกิดการปฏิบัติตาม หรือการเมืองเป็นเรื่องของการที่คนกลุ่มหนึ่งใช้อิทธิพลต่อคนอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่มีคุณค่าทางสังคม สิ่งที่มีคุณค่าทางสังคมในที่นี้มีหลายอย่าง เช่น อำนาจ ความศรัทธา นับถือ ความยุติธรรม ความนิยมชมชอบ ความอยู่ดีกินดี ความมั่งคั่ง ความรอบรู้ ทักษะ เป็นต้น ตามแนวคิดของ ศิริรินันท์ หล่อตระกูล (2559, น.292-296); ธีวรัตน์ แจ่มใส (2558, น.246-260); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, น.16)

8) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำใด ๆ อันก่อให้เกิดการผลิต การจำหน่ายและการบริโภค โดยการผลิตเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดผลที่สามารถตีค่าออกมาเป็นเงินได้ การจำหน่ายเป็นการนำผลผลิตไปเสนอต่อผู้ที่มีความต้องการและการบริโภคเป็นการจับจ่ายใช้สอย รวมถึงการรับประทานด้วยเศรษฐกิจจะเน้นที่ราคาหรือเงิน ตามแนวคิดของ พรเทพ วงศ์อินทร์ (2555, น.66-68); ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2558, น.132-133) ศิริรินันท์ หล่อตระกูล (2559, น.292-296); ธีวรัตน์ แจ่มใส (2558, น.246-260); เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2556, น.16)

9) ปัจจัยด้านต่างประเทศ คือ การแลกเปลี่ยนและปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นข้ามเขตพรมแดนของรัฐ ซึ่งส่งผลถึงความร่วมมือหรือความขัดแย้งระหว่างประเทศต่าง ๆ ในโลก เป็นแขนงหนึ่งของวิชารัฐศาสตร์ เป็นหลักปฏิบัติและการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวางนโยบายระหว่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ ตามแนวคิดของ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2558, น.132-133); Meyers (Meyers, T., 2013)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ พ.ศ. 2542 ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ด้านตามแนวคิดของ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2558, น.132-133); วิจิต ต้นทัพไทย (2555, น.150-158); เฉลิมชัย วัชรภรณ์ และคณะ (2552, น.76-77) ดังนี้

1) ด้านการส่งเสริม คือ การให้ทุนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดาในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวย และการให้ทุนทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ และเผยแพร่กิจกรรมกีฬามวย ตลอดจนการจัดให้มีระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวยเพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย ทั้งนี้โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ความปลอดภัยของนักมวย และจารีตประเพณีในการแข่งขันกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

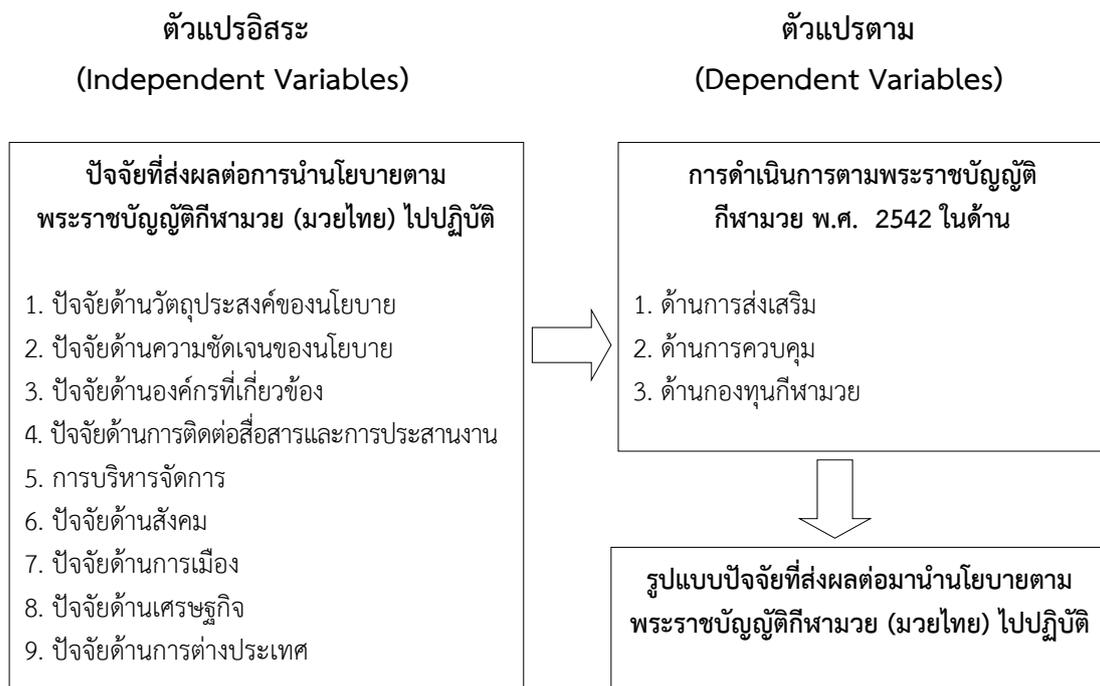
2) ด้านการควบคุม คือ การจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลในวงการกีฬามวยและออกบัตรประจำตัวนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าค่ายมวย การห้ามมิให้ผู้ใดจัดแข่งขันกีฬามวย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเว้นแต่ในกรณีการจัดการแข่งขันกีฬามวยบางประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสนามมวยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนการที่นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งตลอดจนห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการนักมวย นายสนามมวย และผู้จัดรายการแข่งขันมวย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

3) ด้านกองทุนกีฬามวย คือ กองทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการ ส่งเสริม คุ้มครอง และควบคุมการกีฬามวย กองทุนประกอบด้วย เงินอุดหนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ดอกผลและผลประโยชน์

ที่เกิดจากกองทุน เงินที่ได้จากค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ รายได้ที่เกิดจากการดำเนินการกองทุน เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้การศึกษาแห่งประเทศไทยเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนและดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้โดยจัดให้มีระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

กรอบแนวคิด

จากรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังภาพที่ 1 นี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมเพื่อนำไปสู่คำตอบของการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ที่มุ่งศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ และระดับการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ ตลอดจนความสัมพันธ์ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง แบ่งได้ดังนี้

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย จากทั่วประเทศที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้และข้าราชการของการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) รวมจำนวน 55,348 คน (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2561)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการ นักมวย หัวหน้าค่ายมวย นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยจากทั่วประเทศที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้และตัวแทนข้าราชการของการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) รวมจำนวน 55,348 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p.727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 398 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยขั้นตอนที่ 1 ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert (1967, pp.90-95) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 ขึ้นไปทุกข้อ และได้ผ่านการทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพจากประชากรการวิจัยซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจำนวน 40 คน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติซึ่งได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงแบบเป็นขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ซึ่งมุ่งศึกษารูปแบบการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติ กีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการประชุมกลุ่มย่อย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 นี้ ได้แก่ บุคคลในวงการมวยโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในการประชุมกลุ่มย่อย (focus group) จำนวนทั้งสิ้น 18 คน โดยแบ่งเป็นตัวแทนนักมวยจำนวน 6 คน ตัวแทนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักมวยจำนวน 6 คน และตัวแทนข้าราชการของการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) จำนวน 6 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 18 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยระยะขั้นตอนที่ 2 นี้ ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย ซึ่งได้ผ่านการความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อความของเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านเป็นที่เรียบร้อย โดยแบบสัมภาษณ์นี้มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 ขึ้นไปทุกข้อความ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยระยะนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากการบันทึกข้อสนทนาแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview form) และแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย โดยใช้การถอดและตีความข้อสนทนา (interpreting) การแบ่งหมวดหมู่ และจัดกลุ่มข้อสนทนาที่ได้รับ (grouping)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (การวิจัยขั้นตอนที่ 1)

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 398 คน สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70

มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.70 และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 เท่ากัน

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติ กีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.95) เมื่อจำแนกเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (\bar{X} = 4.16) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน (\bar{X} = 4.05) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (\bar{X} = 4.03) ปัจจัยด้านการเมือง (\bar{X} = 3.98) ด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง (\bar{X} = 3.97) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (\bar{X} = 3.94) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (\bar{X} = 3.90) ปัจจัยด้านสังคม (\bar{X} = 3.78) และสุดท้ายได้แก่ ปัจจัยด้านการต่างประเทศ (\bar{X} = 3.77) ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัจจัย
1. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	4.17	0.49	มาก
2. ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย	3.94	0.44	มาก
3. ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง	3.97	0.43	มาก
4. ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน	4.05	0.43	มาก
5. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	3.90	0.45	มาก
6. ปัจจัยด้านสังคม	3.78	0.55	มาก
7. ปัจจัยด้านการเมือง	3.98	0.40	มาก
8. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	4.03	0.41	มาก
9. ปัจจัยด้านการต่างประเทศ	3.77	0.37	มาก
รวม	3.95	0.27	มาก

1.3 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ พบว่า การนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน จำนวนทั้ง 3 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุม (\bar{X} = 3.85) รองลงมาด้านกองทุนกีฬามวย (\bar{X} = 3.82) และด้านการส่งเสริม (\bar{X} = 3.78) ดังแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติโดยรวม/ รายด้าน

การนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการส่งเสริม	3.78	0.32	มาก
2. ด้านการควบคุม	3.85	0.34	มาก
3. ด้านกองทุนกีฬามวย	3.82	0.41	มาก
โดยรวม	3.82	0.28	มาก

1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ของตัวแปรอิสระ (X) ทั้ง 9 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับตัวแปรตาม (Y) ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์โดยรวมเท่ากับ 0.55 และสามารถเรียงลำดับปัจจัยที่มีค่าความสัมพันธ์ (R) จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1 , R = 0.31) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน (X_4 , R = 0.36) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X_8 , R = 0.27) ปัจจัยด้านการเมือง (X_7 , R = 0.40) ด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง (X_3 , R = 0.45) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (X_2 , R = 0.39) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_5 , R = 0.54) ปัจจัยด้านสังคม (X_6 , R = 0.23) และสุดท้ายได้แก่ ปัจจัยด้านการต่างประเทศ (X_9 , R = 0.44) ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับการนำนโยบายฯ ไปปฏิบัติ

ตัวแปรอิสระ ($X_1 - X_9$)	$Y_{รวม}$
1. ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย	(X_1) .31**
2. ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย	(X_2) .39**
3. ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง	(X_3) .45**
4. ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน	(X_4) .36**
5. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ	(X_5) .54**
6. ปัจจัยด้านสังคม	(X_6) .23**
7. ปัจจัยด้านการเมือง	(X_7) .40**
8. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	(X_8) .27**
9. ปัจจัยด้านการต่างประเทศ	(X_9) .44**
รวมปัจจัย (X_1-X_9)	.55**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลการดำเนินงานด้านการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\alpha = .01$) มีจำนวน 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1) ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง (X_3) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน (X_4) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_5) ปัจจัยด้านการเมือง (X_7) และปัจจัยด้านการต่างประเทศ (X_9) โดยปัจจัยทั้ง 6 ตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติโดยรวมในระดับปานกลาง ($R = .69$) และสามารถพยากรณ์การนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติโดยรวมได้อย่างถูกต้องร้อยละ 48 ($R^2 = .48$) ทั้งนี้ สามารถเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลการดำเนินงานไปปฏิบัติจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1 , Beta = .30) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_5 , Beta = .29) ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง (X_3 , Beta = .23) ปัจจัยด้านการต่างประเทศ (X_9 , Beta = .21) ปัจจัยด้านการเมือง (X_7 , Beta = .20) และปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน (X_4 , Beta = .16) โดยปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมได้ดีที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอธิบายได้ว่า เมื่อปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวม เปลี่ยนแปลงไป 0.30 หน่วยในทิศทางเดียวกัน ดังตารางที่ 4 โดยมีสมการคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้ $Y_{รวม} = 1.68 + .17X_1 + .15X_3 + .10X_4 + .18X_5 + .14X_7 + .16X_9$ และ $Z_{รวม} = .30Z_1 + .23Z_3 + .16Z_4 + .29Z_5 + .20Z_7 + .21Z_9$

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยปัจจัยที่ส่งผลการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวม ($Y_{รวม}$)

Method: Stepwise (n = 396)	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	b	S.E.	β , Beta		
4 (Constant) = 1.68					
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1)	.17		.30	6.92	.01**
ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง (X_3)	.14		.23	5.19	.00**
ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน (X_4)	.11		.16	2.58	.00**
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_5)	.16		.29	6.63	.00**
ปัจจัยด้านการเมือง (X_7)	.15		.20	4.31	.00**
ปัจจัยด้านการต่างประเทศ (X_9)	.16		.21	5.12	.00**

$R = .69 / R^2 = .48 / R^2_{Adj.} = .47 / ** =$ นัยสำคัญที่ระดับ .01 / Dependent Variable: $\hat{Y}_{รวม}$

ทั้งนี้ จากตารางที่ 4 ตัวแปรอิสระที่เหลือจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (X_2) ปัจจัยด้านสังคม (X_6) และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X_8) ได้รับการตัดออกจากสมการถดถอย เนื่องจากพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (การวิจัยขั้นตอนที่ 2)

จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติ กีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการต่างประเทศ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านการส่งเสริมหลักสูตรมวยไทย ปัจจัยด้านการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล และปัจจัยด้านการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านกองทุนกีฬามวย และด้านการส่งเสริมพัฒนาการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติดังกล่าวจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ให้สอดคล้องกับบริบทในสังคมปัจจุบันตลอดจนหลักการสากลและควรจัดให้มีมาตรการต่อนักมวยที่ล้มมวยและกรรมการผู้ตัดสินอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ควรมีมาตรฐานการให้การสนับสนุนค่ายมวยในเรื่องงบประมาณควบคู่ไปกับการสร้างการรับรู้ผ่านการให้ความรู้แก่เยาวชนเพื่อปลูกฝังกีฬามวยไทยให้เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวด้านศิลปะการป้องกันตัวแก่คนไทยทุกคนอย่างจริงจัง

อภิปรายผลผลการวิจัย

จากผลการวิจัยได้นำมาสู่การอภิปรายผล ดังนี้

ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะนโยบายเปรียบเสมือนคำสั่งให้มีการปฏิบัติ ซึ่งต้องมีการสื่อสารให้บุคลากรทราบเพื่อนำไปสู่การตามแนวนโยบายที่วางไว้ได้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ๆ โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิรินันท์ หล่อตระกูล , วัชรินทร์ สุทธิชัย, วิทยา เจริญศิริ, และทรงศักดิ์ จีระสมบัติ (2559, น.9) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารจัดการองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานให้มีประสิทธิภาพที่ต้องมีความชัดเจนในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการใช้บริการของค่ายมวยไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเรียนมวยไทยในค่ายมวยไทย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานและโครงสร้างของค่ายมวย (องค์กร) นั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการใช้บริการของค่ายมวยไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานด้านมวยไทยของค่ายมวย (องค์กร)

3. ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะการดำเนินงานขององค์การให้ประสบความสำเร็จนั้น จำเป็นจะต้องมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานระหว่างกัน เพื่อให้ขับเคลื่อนงานตามนโยบายได้ง่าย มีการประสานงานกันง่ายทำให้งานเสร็จเร็ว โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรเทพ วงศ์อินทร์ (2555, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดการสวัสดิการ กองทุนกีฬามวย ตามทฤษฎีของนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าคณะค่ายมวยใน 8 จังหวัดภาคเหนือ โดยผลการวิจัยพบว่า การติดต่อสื่อสาร และการประสานงานระหว่างเครือข่ายการดำเนินงานของมวยไทยนั้น เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลให้กิจการมวยไทยสามารถประสบความสำเร็จได้

4. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะการบริหารจัดการนั้น เป็นหัวใจของการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรมน รักษาผลเดช (2560, น.1255) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพในประเทศไทย โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการนั้น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัจจัยด้านการเมือง

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะการเมืองนั้น เป็นการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าหรือทรัพยากรโดยมีอำนาจที่เป็นที่ยอมรับกันมา ทำให้เกิดการปฏิบัติตาม หรือการเมืองเป็นเรื่องของการที่คนกลุ่มหนึ่งใช้อิทธิพลต่อคนอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่มีคุณค่าทางสังคม สิ่งที่มีคุณค่าทางสังคมในที่นี้มีหลายอย่าง เช่น อำนาจ ความศรัทธา นับถือ ความยุติธรรม ความนิยมชมชอบ ความอยู่ดีกินดี ความมั่งคั่ง ความรอบรู้ ทักษะ เป็นต้น โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริรินันท์ หล่อตระกูล (2559, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการเมืองนั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ปัจจัยด้านการต่างประเทศ

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันนี้ชาวต่างประเทศได้ให้ความสนใจ และให้การยอมรับในศิลปะของกีฬามวยไทยทำให้เกิดการสนับสนุนส่งเสริมระหว่างรัฐบาลที่มีต่อกีฬามวยไทย และส่งผลให้มีการลงทุนในกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬามวยในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เช่น การชก การเรียนการสอนกีฬามวย ฯลฯ โดยผลการวิจัยดังกล่าว

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์ชนก ทองฉาย (2559, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์กางเกงมวยไทยเพื่อเป็นของที่ระลึกของนักท่องเที่ยว ชาวมาเลเซีย โดยผลการวิจัยพบว่า ความน่าสนใจ และให้การยอมรับในศิลปะของกีฬามวยไทย เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียซื้อผลิตภัณฑ์กางเกงมวยไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการนำนโยบาย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ประกอบด้วย ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_1) ปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้อง (X_3) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน (X_4) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_5) ปัจจัยด้านการเมือง (X_7) และปัจจัยด้านการต่างประเทศ (X_9) ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนากีฬามวย ในประเทศไทย โดยวัตถุประสงค์ พ.ร.บ.กีฬามวย ควรมีความสอดคล้องกับความต้องการและ ความเป็นจริงมีจุดมุ่งหมาย เป้าหมายและผลลัพธ์จะต้องมีความชัดเจนใช้ได้จริง สร้างความเชื่อมโยง เครือข่ายและการมีส่วนร่วมขององค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานหรือบุคคลต้องมีความรับผิดชอบ ต่อการติดต่อและประสานงานทุกระดับ ควรมีการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์ให้กับองค์กร และส่วนที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยอย่าง ควรมีบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปเพื่อคุ้มครองและส่งเสริม สวัสดิการแก่นักมวยที่เป็นผู้เยาว์เพื่อเป็นการสร้างนักมวยที่มีคุณภาพในอนาคต และจัดให้มี เงินอุดหนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริม คุ้มครอง และควบคุมการกีฬามวย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานด้านการนำนโยบาย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติในพื้นที่ต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร รวมถึงควรมีการศึกษาเพื่อถอดบทเรียนการดำเนินงานในกิจการมวยไทยที่ประสบความสำเร็จ เพื่อใช้เป็นฐานคิดในการพัฒนาการนำนโยบายตามพระราชบัญญัติกีฬามวย (มวยไทย) ไปปฏิบัติ ของประเทศไทยให้บรรลุตามนโยบายที่ตั้งไว้ต่อไป

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556). *นโยบายจำนำข้าว ผลกระทบต่อความมั่นคง*. สืบค้นจาก <http://www.dailynews.co.th/Content/Article/66163/>
- เฉลิมชัย วัชรภรณ์ และคณะ. (2552). *ปัจจัยสำเร็จที่มีผลต่อความเป็นเลิศของนักกีฬามวยสากล* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการใช้บริการของค่ายมวยไทยต่อนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศที่มาเรียนมวยไทยในค่ายมวยไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). ราชบุรี, มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.

- ธัญวรัตน์ แจ่มใส. (2558). *การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะและการนำนโยบายรับจำนำข้าวของรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรไปปฏิบัติในจังหวัดสุรินทร์*. (ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). ชลบุรี, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรเทพ วงศ์อินทร์. (2555). *การศึกษาการจัดการสวัสดิการ กองทุนกีฬามวย ตามทรรศนะของนักมวย ผู้ฝึกสอน และหัวหน้าคณะค่ายมวยใน 8 จังหวัดภาคเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). ราชบุรี, มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่มที่ 116, ตอนที่ 128 ก, หน้า 11/16, ธันวาคม 2542.
- พัชรมน รัชพลเดช. (2560). รูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพในประเทศไทย. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*, 10(1), 120-135.
- พิมพ์ชนก ทองฉาย. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์กางเกงมวยไทยเพื่อเป็นของที่ระลึกของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). ชลบุรี, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชิต ต้นทัพไทย. (2555). *ปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิรินันท์ หล่อตระกูล, วัชรินทร์ สุทธิชัย, วิทยา เจริญศิริ, และทรงศักดิ์ จีระสมบัติ. (2559). *รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์*. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 10(3), 9-25.
- Jahnm, A. (2014). (2014). *Nonprofit Organizations: An Introduction: Theory, Management and Policy*. New York: Routledge.
- Likert, R. (1967). *The Human Organization: Its Management and Value*. New York: McGraw-Hill.
- Meyers, T. (2013). *Organization Behavior: Concepts Controversies and Application*. New Jersey: Prentice Hall.
- Yamane, T. (1976). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.